

[Socialministeren]

praksis med henblik på at sikre en ensartet bedømmelse af skadesagerne.

Spm. nr. S 945

Til *socialministeren* (4/6 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Hvorfor indgår for længst afsonet straf og børnehjemsoptegnelser i Arbejdsskadestyrelsens materiale for afgørelse af en sag om fastlæggelse af invaliditetsgrad efter et færdselsuheld?«

Begrundelse

Erik Jensen fra Rude Strand ved Odder oplevede følgende, da han havde en sag til afgørelse ved Arbejdsskadestyrelsen:

Erik Jensen bliver kvæstet i et trafikuheld. Til brug for beregning af skadeserstatning skal Arbejdsskadestyrelsen udmåle den grad af invaliditet, Erik Jensen er blevet udsat for. Arbejdsskadestyrelsen ønsker i den forbindelse, at Erik Jensen skal til undersøgelse hos en læge i Århus. Arbejdsskadestyrelsen skal i den anledning fremsende sagens akter til speciallægen i Århus. Ved en ekspeditionsfejl bliver materialet i stedet sendt til Erik Jensen. Der ved får Erik Jensen indblik i, hvilke sagsakter Arbejdsskadestyrelsen har samlet til vurdering af en trafikskade. Erik Jensen bliver dybt foruroliget over, at f.eks. tidligere, længst afsonede straffe er medtaget og rapporter om børnehjemsophold som barn.

Ministeren bedes redegøre for, med hvilken begrundelse Arbejdsskadestyrelsen indhenter sådanne akter i en sag om bedømmelse af invaliditetsgrad efter et færdselsuheld til brug for en forsikrings sag.

Svar (11/6 93):

Socialministeren (Karen Jespersen):

Efter arbejdsskadeforsikringslovens § 21 kan Arbejdsskadestyrelsen indhente oplysninger fra bl.a. kommuner, sygehuse og læger til brug for sagernes behandling.

Det vil ofte være nødvendigt at indhente akterne fra den tilskadekomnes pensionssag for at kunne vurdere følgerne af skaden.

I den konkrete sag har styrelsen – efter at have fået skadelidtes samtykke hertil – indhentet akterne i pensionssagen fra socialforvaltningen.

Blandt oplysningerne i pensionssagen var der en kort oplysning om de nævnte forhold tidligere i pågældendes tilværelse. Oplysninger af denne art er uden betydning for styrelsens vurdering af følgerne af skaden.

Ved en beklagelig fejl blev disse oplysninger ikke strøget, før akterne blev afsendt fra styrelsen med henblik på indhentelse af en speciallægeerklæring.

Styrelsen har beklaget den skete fejltagelse.

Folketingets Ombudsmand har tilsluttet sig denne beklagelse og har meddelt styrelsen, at skadelidtes klage ikke giver ombudsmanden anledning til at foretage videre.

Spm. nr. S 966

Til *justitsministeren* (9/6 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Ager ministeren at tage initiativ til, at vold mod hyrevognschauffører sanktioneres hårdere end anden tilsvarende vold, idet det betragtes som en skærpende omstændighed, at det er en hyrevognschauffør, der udsættes for vold?«

Begrundelse

Der har gennem lang tid været et ønske fra hyrevognschauffører og deres organisationer om at opnå tjenestemandstatus i forhold til straffelovens § 119 m.fl.

Dette ønske bør naturligvis ikke efterkommes, idet bestemmelsen kun bør være gældende for egentlige tjenestemænd.

Der er imidlertid en art parallelitet imellem tjenestemænd og hyrevognschauffører, idet hyrevognschauffører i henhold til lovgivningen har en pligt til at køre med kunderne.

Hyrevognschaufføren er således pligtig til at udøve erhvervet. Det må således være rimeligt, at der ved domsafsigelse lægges vægt på, at det er en skærpende omstændighed, at det var en hyrevognschauffør, der blev udsat for volden.

Spørgsmålet er blevet aktualiseret af sagen fra Århus, hvor en chauffør fik frarøvet sin bil og sin pung under trusler om brug af kniv, idet chaufføren fik en springkniv presset mod struben. Det er dog et omfattende problem, der bør ses på med stor alvor.

Svar (11/6 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Som anført i Justitsministeriets besvarelse